

ניסיון השתקה, במטרה למנוע את פירסום הפרשה, דבר שהיה בו כדי לגרום נזק לדימויה הציבורי של הרשימה הממלכתית.

אם אומנם כך הדבר — וכל עוד לא יימסרו לציבור הפרטים המלאים על גילוי המעילה, החקירות שהתנהלו נגד בתי-שבע טוביה והדרך שבה אולצה ל-משכן את ביתה כדי לחזור את סכום המעילה, ואין סיבה להניח אחרת — נושאים ראשי הרשימה הממלכתית ב-אחריות לניסיון לטשטש עבירה פלילית. הרשימה הממלכתית אינה הנותנת-מכות או מחלבה בעולותם של הח"כים הורר ביץ, לין ושובל, הכספים שבהם מעלה עסקיית הע"מ אינם כספיהם הפרטיים. אלה הם כסף משלם המיסים, המממן מי כיסו את המיפלות ואת חובותיהן, וזכותו של כל אורח לדעת מי גובש את כספו באילו אמצעים ולאיוו מטרה!

על-אחת-היכמה-היכמה כשדובר במיפלה המדברת גבוהה-גבוהה על ממלכתיות. והי יוצאת תמיד ראשונה נגד גילויי שחיתות והסתאבות — אצל אחרים.

אחד המיגזרים במאבקו של העולם הזה בשחיתות. הוא המילחמה בשחיתות העיתונאית. ייתכן שנלאית, כמונו, מההתראות החוזרות ונישנות שלנו נגד הנהוג הפסול המקובל בעיתונות הישראלית ל-גניבת סקופים וגילויים ללא ציון המקור — גניבת עבודה שאינה נופלת בחומרתה מי גניבת חומרת או רוחנית.

בשבע עשרה החלה מילחמתנו בתחום זה להגיב, סוף-סוף, פירות. התחיל במיץ וזה היומון הארץ, שפירסם גילויים חדשים מחקירת המישרה בפרשת המעילה הגדולה בעמיר, שפורסמו יום קודם-לכן בהעולם הזה. הפעם, באופן בולט ביותר, טרח הציבור להבהיר לקוראיו שהגילויים

מרכזית במנגנון המיסלגה, מאחר שהיה בידינו רק מידע על החשדות והחקירה. תוצאות החקירה לא היו ידועות לנו. מה אירע בעיקבות פירסום הידיעה, היה אפייני. ימים אחדים אחרי הפירסום קיבלנו מיכתב רישמי מאת המזכיר ה-אירגוני של הרשימה הממלכתית, אמנון לין, המכתב כיום כח"כ מטעם הליכוד. במצה נחושה הכחיש לין טוטאלית כל מה שפורסם בידיעה בהעולם הזה. הוא השתמש בביטויים בוטים: "עלילה שאין לה שחר... מצוצה מן האצבע... לא היתה ולא נבראה... לא היו דברים מעולם." (ראה גלופה).

העולם הזה נוהג לפרסם ללא צנזורה את מיכתביהם של אישים וגופים המבקי שים להגיב על פירסומי השבועון. בניגוד למקובל בכמה עיתונים אחרים, אנחנו נוי הגיב לפרסם תגובות כאלה, ברוב המקי רים, ללא תגובה מצידנו — גם כשיש ב-ידינו חומר הסותר את התגובה. לדעתנו, זכאי אדם להתגונן על פי דרכו, מבלי שהעיתון יקבע בו במקום שהוא שקרן. אך מידת השקרנות של המכתשים מפ-תיעה אותו מדי פעם.

מיכתבו של ח"כ לין היה, כמובו, שקר מוחלט.

אולם בכך לא הסתיימה הפרשה. ח"כ הורוביץ פנה, מייד אחרי פירסום הידיעה, לאורי אבנרי, שכתב או כח"כ, טען כי הפירסום בהעולם הזה הוא עלילה שפלה. הוא תבע ממנו למסור לו את שמה של "הדמות המרכזית" שנגדה מתנהלת החקירה בחשד המעילה.

אבנרי, שהתרשם מכנות הכחשתו של הורוביץ, פנה או אלי וביקש ממני להמציא לו את שם הדמות החשודה. מסרתי לו את שמה של בתי-שבע טוביה והוא העביר את השם לח"כ הורוביץ. כאשר שמע יגאל הורוביץ את השם הגיב בנוסח:

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386. תאריך: 136. מען מכרתי: "עולמפרס". מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן-אביר 13. המפה: "ג"מ" בע"מ. גלופות: "צניקוגרפיה כספי בע"מ". העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

אלא שמאחרי הפרשה מסתרות כמה עובדות תמוהות, המעוררות ספקות ו-שאלות.

הפירסום הראשוני על פרשת בתי-שבע. מי שהיתה בזמנו מזכירתו האישית של דויד בן-גוריון בתקופה בה היה עדיין פעיל ברשימה הממלכתית, טען כי ה-מעילה התגלתה ב-28 בחודש סברואר השנה, על-ידי קוסאי הרשימה הממלכתית, רודי ויינשטיין. בפירסומים מאוחרים יר-תר השבוע נטען, כאילו היה זה מבקר-ההסתדרות שגילה את המעילה עוד לפני שנה, כאשר ערך ביקורת על השימוש בכספי המס הפוליטי שקיבלה הרשימה

קרא ירי.

ל-גל גילויי השחיתות המציף את המדינה בחודשים האחרונים, נוספה השבוע פרשת-שחיתות חדשה. אמצעי-התיקשות הודיעו על חשיפת מעילה בתוך מיפלה פוליטית. היו אלה אנשי חטיבת ע"מ ברשימת הליכוד שגילו, כביכול לפתע, כי הגנע פשה גם במחנה נושאי דגל ה-ממלכתיות הצרופה.

הסתבר להם כי אחת הפעילות המרי-כויות של מיפלה, בתי-שבע טוביה, מי שהיתה מועמדת ברשימת הרשימה הממ-לכתית לבחירות לכנסת השביעית ב-1969, שבראשה עמד דויד בן-גוריון; ומי ש-הוצבה במקום השביעי ברשימת מועמדי ע"מ בבחירות לכנסת השמינית, בתוך מיסגרת רשימת הליכוד — מעלה בכספי המיסלגה משך תקופה ארוכה. לפי הערכה ראשונית הסתכמו סכומי המעילה של בתי-שבע טוביה, שהיתה המזכירה האירגונית של הרשימה הממלכתית ומקורבת לראש הרשימה, ח"כ יגאל הורוביץ, בכ-250 אלף ל"י.

כלפי חוץ היתה התנהגותם של ראשי הרשימה הממלכתית, עם גילוי המעילה במעונם, ללא דופי. הבהיר יגאל הורוביץ: "מייד כשנודע לחברי זלמן שובל ולי על עניין הכספים ברשימה הממלכתית

חברי-כנסת יגאל הורוביץ

מועמדת-לכנסת בתי-שבע טוביה

...לא מעילה — אלא פשוט גניבה"

פורסמו לראשונה בהעולם הזה (1961). ייתכן שזוהי סוגיית ראשונה המבשרת את אביב החזרה-ביתשובה של העיתונות הישראלית.

ידיעות אחרונות נהג בצורה דומה הי-השבוע. כאשר דיווח על פרשת ביקור הי-שליחים הסובייטים בארץ, תוך הדגשה שי-הגילוי הראשוני בתחום זה פורסם בהארץ. מעריב, לעומת זאת, המשיך בסורו. הוא לא העניק להארץ את האשראי המגיע לו על הגילוי העיתונאי של כתבו, מתי גולן. גם בדיווח על פעולות ועדת-החקירה, שמונתה לבדוק את שערוריית חלוקת הי-דירות למייתחסים ברובע היהודי בעיר הי-עתיקה בירושלים, לא מצא מעריב לנכון לציינן שהגילויים על החקירה פורסמו שבע קודם-לכן בהעולם הזה (1961). בכתבה שי-ציינה במפורש כי פעולות הוועדה נובי-עות מפירסומי של העיתונאי ישראל הרי-אל, איש מעריב.

"היא בכלל אינה מקורבת אלי." בכך נסתם הגולל על הפרשה. עד שי-חזרה וצצה השבוע.

אינני מספר את הסיפור רק כדי לסעון שוב לזכות ראשונים לגילוי. כמה היבטים של הפרשה ראויים בתחלט לתשומת-לב ציבורית. הם אינם עניין שי-בין הרשימה הממלכתית לבין אחת מעסי-קניות המיפלה שסרחה. השאלות המת-עוררות הן:

- איך יכול היה אמנון לין להכחיש בצורה כה נמרצת וחצופה ידיעה שעתה מסתבר כי היתה נכונה?
- כיצד הושתקה פרשת המעילה בי-משך לשנתיים?
- מדוע המשיכה הרשימה הממלכתית להעסיק את בתי-שבע טוביה ואף הציבה אותה ברשימתה לבחירות לכנסת. אחרי שהועלו נגדה חשדות ונערכה נגדה חקי-רה על עבירה תמוהה ביותר?
- ממה שהתפרסם עד כה על הפרשה — וראשי ע"מ אינם להוטים, ובצדק, למ-סור לציבור את מלוא המידע על המעילה במיפלה — ניתן להניח כי נעשה כאן

הממלכתית מההסתדרות. תתי הגירסות גבייחד — אינן נכונות. פרשת המעילה ברשימה הממלכתית אינה חדשה כלל. היא אירעה לפני שנתיים, ופורסמה כבר אז. אני סבור כי אין צורך להוסיף שהיה זה העולם הזה שחשף אז, ראשון, את פרשת המעילה ברשימה הי-ממלכתית.

בשיבוע במרס 1973 פירסם העולם הזה (1855) במדור תשקיף את הידיעה הבאה:

חוקרים מעילה בע"מ.

אמנון לין, מראשי הרשימה הממלכתית, עומד בראש חקירה פנימית המתנהלת בי-תוככי הרשימה הממלכתית סביב שערורי-ריית מעילה. בשעתו התגלה, כי אחד מאנשי מחלקת ההסברה של המיפלה רימה את חבריו, ומעל בסכומים של רבבות ל"י מכספי המיפלה.

לאחרונה התעוררה הפרשה נחדש, אחרי שהועלו חשדות לין, דמות מרכזית במנגנון המיפלה, המקורבת לח"כ יגאל הורוביץ, היתה קשורה בפרשה.

ידענו אז כי מדובר בחקירה המתנהלת נגד בתי-שבע טוביה. לא פירסמנו את שמה, והגדרנו את זהותה רק כ"דמות

לין
מכחיש
"העולם הזה" 1853, "תשקיף — חוקרים מעילה בע"מ." על חקיר-רה מעילה, אותה מנהל אמנון לין.

נדהמתי לקרוא את הכתבה בה מטיעה עלילה שאין לה שום שחר, כולה מתחיל-חה ועד סופה, מצוצה מהאצבע. לא אני ולא שום איש אחר בי-רשימה הממלכתית, מנהל חקירה ב-ר משילה שלא היתה ולא נבראה ברשימתנו.

לין
מתנו, אני מכחיש את כל הסיפור בדבר חקירה המנהלה על ידי כביכול, כנגד מישהוא ברשימה הממלכתית. לא היו דבי רים מעולם.

אמנון לין
מזכיר אירגוני, הרשימה הממלכתית, תל-אביב

הכחשת ח"כ לין
"מצוצה מן האצבע..."

תית, אודענו למבקר המדינה, ליועץ-המישי-פטי לממשלה ולמישרה. גבי בתי-שבע הושתתה בורביום מעבודתה. בעצמי כתבתי לה מיכתב על סילוקה מהעבודה. לא היתה כאן מעילה, אלא פשוט גניבה".
לכאורה, חד וחלק.

תאריך